

Wallenproject blijkt een heilloze weg

de Volkskrant

23 mei 2012 woensdag

Copyright 2012 PCM Uitgevers B.V. All Rights Reserved

de Volkskrant

Section: Opinie en Debat; Blz. 28

Length: 849 words

Body

PROSTITUTIE Project 1012, dat de misstanden op de Wallen moest bestrijden, heeft veel gekost maar weinig opgeleverd. Het streven kan beter worden gericht op het aanpakken van de criminaliteit.

De Amsterdamse wethouder Lodewijk Asscher kondigde het in 2009 met veel bombarie aan: Project 1012 zou gaan afrekenen met de misstanden in de Amsterdamse prostitutiesector. Maar de balans na drie jaar geeft weinig reden tot optimisme: tientallen miljoenen publiek geld zijn in de zakken van soms louche ondernemers beland, de uitvoering van voorgenomen plannen is nagenoeg tot stilstand gekomen en de positie van de prostituees lijkt alleen maar verslechterd. Het is de hoogste tijd om Project 1012 te verruilen voor een aanpak die het welzijn van de vrouwen zelf centraal stelt.

Aan oprechte betrokkenheid bij dit welzijn ontbreekt het Asscher ongetwijfeld niet. Aan zijn bereidheid harde strategische politiek te bedrijven overigens ook niet. Hij kreeg de (op de SP-fractie na) voltallige raad achter zijn plannen door deze te presenteren als 'gezond verstand'; wie kritische vragen stelde, werd al snel beschuldigd van 'romantisch denken' en 'onverschilligheid' over het lot van prostituees. Het is inderdaad gezond verstand om mensenhandel en vrouwenonderdrukking met hand en tand te bestrijden, maar door de 'you are with us or against us'-strategie van de wethouder zijn de bedenkelijke middelen waarmee Project 1012 zijn doelen wil bereiken te veel uit beeld geraakt.

Project 1012 is gestoeld op een onderscheid tussen 'economisch hoogwaardige' ondernemingen (zoals dure hotels, luxerestaurants en exclusieve modehuizen) en 'economisch laagwaardige' ondernemingen (massagesalons, minisupermarkten, toeristenwinkels, coffee-shops en prostitutieramen). Project 1012 richt zijn vizier op de tweede: zij zouden vooral toeristen met weinig bestedingsruimte trekken en bovendien 'criminogeen' zijn, waarmee bedoeld wordt dat ze per definitie gevoelig zijn voor zwart geld en criminele activiteiten. De voorgestelde oplossing: 'economisch laagwaardig' moet plaatsmaken voor 'economisch hoogwaardig'.

Om de prostitutie te verdrijven hanteert de gemeente een strategie van opkopen en afkopen: bordeelhouder Asaf Barazani ontving 15 miljoen voor vier prostitutiepanden, Charles Geerts kreeg nog 10 miljoen meer gestort. Inclusief 'planschade', een afkoopsom om te voorkomen dat deze heren elders weer bordelen gaan uitbaten. In totaal gaat dit ongeveer 70 miljoen kosten.

Desondanks heeft Asscher weinig successen kunnen claimen. Het aantal souvenirshops en massagesalons nam alleen maar toe. De mode-ateliers in voormalige prostitutieramen maken een verlaten indruk. De jacht op 'economisch laagwaardige' ondernemingen is in praktijk willekeurig en ineffectief: een pizzeria, café en new-agewinkel moeten bijvoorbeeld plaatsmaken voor een hamburgertent, yoghurtwinkel en bacardiproeverij. Veel ondernemers op de Wallen voelen zich geschokt en stappen naar de rechter. Ook aan het verzoek van de

Wallenproject blijkt een heilloze weg

gemeenteraad in 2009 om coffeeshops niet zomaar te sluiten maar te verplaatsen naar andere delen van de stad is nog geen gehoor gegeven.

De vrouwen om wie dit hele project begonnen is, lijken ook niet veel beter af. Een rapport van Bureau Beke waarschuwde al dat de huurprijzen stijgen en de vrouwen alleen maar minder zelfstandig worden door de toegenomen schaarste aan ramen. Een deel van de vrouwen verdwijnt in de onveilige escortbranche en het illegale circuit, waar controle veel moeilijker is. Toch wil de gemeente haar beleid onverminderd doorzetten en nog 117 ramen sluiten. Dat dit niet meevalt, blijkt uit de laatste cijfers: de afgelopen drie jaar is slechts één raam opgekocht. De poel met ondernemers die zich laten verleiden door een grote zak met (publiek) geld lijkt te zijn opgedroogd gelukkig maar.

Met Project 1012 is een heilloze weg ingeslagen. Tientallen miljoenen verdwijnen in de zakken van bordeelhouders, terwijl het stadsbestuur van PvdA, VVD en GroenLinks in 2010 nog forse bezuinigingen aankondigde waar vooral zorgbehoevenden in de stad de dupe van zijn. Het project gaat daarnaast uit van het bedenkelijke neoliberale idee dat ondernemers in het luxesegment en toeristen met een dikke portemonnee meer gewenst zijn in Amsterdam dan anderen.

Er is dringend een aanpak nodig die de misstanden op de Wallen niet bestrijdt met geld, maar met gericht optreden in het belang van de vrouwen. Het stadsbestuur moet gezamenlijk met bonafide ondernemers voor een betere situatie op de Wallen zorgen. Door het opsporen van crimineel geld kunnen malafide ondernemers vleugellam worden gemaakt. Verder moet Amsterdam pleiten voor een wetwijziging waardoor het mogelijk wordt een pand te onteigenen na het constateren van misstanden, zonder daarvoor planschade te betalen. Niet het verminderen van coffeeshops en prostitutiepanden moet het doel zijn, maar het aanpakken van de criminaliteit. Alleen zo bereiken we een veilig en eerlijk Wallengebied.

LAURENS BUIJS is socioloog aan de UvA. LAURENS IVENS is fractievoorzitter van de SP Amsterdam.

De afgelopen drie jaar is slechts één raam opgekocht

Classification

Language: DUTCH; NEDERLANDS

Publication-Type: Krant

Journal Code: De Volkskrant

Subject: Human Trafficking (94%); Human Rights Violations (89%); Justice Departments (89%); Entrepreneurship (88%); Prostitution (83%); Government Departments + Authorities (77%); Charities (70%); Disabled Persons (64%); Crowdsourcing (63%)

Industry: Oil + Gas Industry (63%)

Load-Date: May 22, 2012